

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: P-142/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Općinski sud u Požegi, po sucu Ljubomiru Mirković, kao sucu pojedincu, u građansko-pravnoj stvari tužiteljice Jele Marić, OIB 9024027809, Tina Ujevića 24, 34000 Požega, zastupana po opunomoćeniku Velimiru Galiću, odvjetniku u Požegi, Dragutina Lermana 6, protiv tuženika Addiko Bank d.d., Slavonska Avenija 6, 10000 Zagreb, OIB: 14036333877, zastupan po opunomoćenicima – odvjetnicima iz OD Kožul i Petrinović, Radnička cesta 47, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, vr. p. s. 1.327,36 EUR, nakon javne glavne rasprave zaključene 07. rujna 2026., u nazočnosti tužiteljice, njenog opunomoćenika, a u nenazočnosti opunomoćenika tuženika odvjetnika, na temelju članka 335. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, 8. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su nišetne odredbe članka 2. i članka 3. točka 2. Ugovora o kreditu br.: 5140030242-69700011615/2005 od 13. listopada 2005. koji je Anto Marić, Požega Tina Ujevića 24 zaključio s kreditorom Slavonska banka d.d. Osijek, Podružnica Požega, Sv. Florijana 10, a koje glase:

"članak 2. banka u skladu s propisima Republike Hrvatske te Pravilnika o ovlastima odobrava stambeni kredit za dovršenje kuće i zatvaranje kredita u Slavonskoj banci d.d. Osijek, Podružnica Požega i Slatinskoj banci poslovnica Požega, u iznosu od 39.900,00 CHF odnosno u protuvrijednosti od HRK prema srednjem tečaju za devize Slavonske banke d.d. Osijek na dan korištenja kredita.

Članak 3. kredit se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima a podmiruje se u HRK obračunatim po srednjem tečaju Slavonske banke d.d. Osijek za devize na dan dospijeća odn. na dan plaćanja."

II. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je nišetna odredba članka 2. sporazuma uz ugovor o kreditu, a koja glasi: ugovorne strane suglasno utvrđuju da preplata na dan 30. rujna 2015. iznosi 0,00 HRK. Ugovorne strane suglasno utvrđuju da se visina iznosa preplate utvrđuje na dan 30. rujna 2015. može promijeniti u prijelaznom razdoblju, o čemu će banka pisanim putem obavijestiti korisnika kredita odmah po provedbi Aneksa u poslovnim knjigama banke."

riješio je

III. Utvrđuje se da je tužiteljica Jela Marić, OIB 9024027809, Tina Ujevića 24, 34000 Požega, povukla djelomično tužbu protiv tuženika Addiko Bank d.d., Slavenska Avenija 6,10000 Zagreb, OIB: 14036333877, u kondemnatornom tužbenom zahtjevu koji glasi: "Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavenska Avenija 6,10000 Zagreb, OIB: 14036333877, da tužiteljici Jeli Marić, OIB 9024027809, Tina Ujevića 24, 34000 Požega, isplati novčani iznos čija će visina biti utvrđena nakon što tuženik dostavi izračun preplate na dan 30. rujna 2015. (po mjesecima) te nakon što se provede financijsko-knjigovodstveno vještačenje, sve sa zakonskom zateznom kamatom po eskontnoj stop HNB uvećanoj za 5% poena, tekućom od 29. studenog 2011., a od 01. kolovoza 2015. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 5% poena, koju kamatnu stopu utvrđuje HNB, te sukladno članku 29. stavak 2. ZOO-a i sukladno članku 1. uredbe o izmjeni zakona o obveznim odnosima, a u roku od 15 dana."

IV. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Slavenska Avenija 6,10000 Zagreb, OIB: 14036333877, da tužiteljici Jeli Marić, OIB 9024027809, Tina Ujevića 24, 34000 Požega, naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 398,17 EUR (tristodevedesetosameuraisedamnaestcenti), a u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužbu protiv tuženika Addiko Bank d.d., Slavenska Avenija 6,10000 Zagreb, OIB: 14036333877, podnio je 20. svibnja 2023. Anto Marić, OIB: 48906548667, Tina Ujevića 24, 34000 Požega, (u danjem tekstu: podnositelj tužbe i tuženi) radi utvrđenja ništetnosti odredaba članka 2. i članka 3. točka 2. Ugovora o kreditu br.5140030242-69700011615/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, a koji ugovor je tužitelj kao korisnik kredita zaključio s pravnim prednikom ovdje tuženika, Slavonskom Bankom d.d. Osijek, podružnica Požega, Sv. Florijana 10, od 13. listopada 2005..

1.1. U tužbi je podnositelj tužbe Anto Marić istakao da je njemu kreditor na temelju sklopljenog ugovora odobrio kredit u iznosu od 39.900,00 CHF u protuvrijednosti u kunama, na rok otplate kredita od 15 godina, a da je u članku 2. Ugovora navedeno da banka u skladu s propisima Republike Hrvatske te pravilnikom o ovlastima njemu odobrava stambeni kredit za dovršenje kuće i zatvaranje kredita u Slavonskoj banci d.d. Osijek i Slatinskoj banci poslovnici Požega. Istakao je kako je kreditor u članku 2. istakao da mu se odobrava kredit navedenog iznosa u protuvrijednosti u HRK po srednjem tečaju za devize Slavonske banke d.d. Osijek na dan korištenja kredita. U članku 3. navedenog ugovora da je određeno da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima, a podmiruje u kunama po srednjem tečaju Slavonske banke d.d. Osijek za devize na dan dospijeca, odnosno na dan plaćanja.

1.2. Podnositelj tužbe je istakao da je s pravnim prednikom ovdje tuženika, Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. Zagreb, Slavenska Avenija 6, 28. travnja 2016. sklopio Sporazum uz Ugovor o kreditu br.5140030242-69700011615/2005 sa Sporazumom

o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama (u daljnjem tekstu: Sporazum), a u tom sporazumu da je u članku 2. utvrđeno kako ugovorne strane utvrđuju da preplata na dan 30. rujna 2015. iznosi 0,00 HRK, a da u prijelaznom razdoblju iznos preplate na dan 30. rujna može biti promijenjen, a o čemu će banka pisanim putem obavijestiti njega kao korisnika kredita i to odmah nakon provedbe navedenog Sporazuma u svojim poslovnim knjigama.

1.3. Podnositelj tužbe je zaključio kako su u izreci navedene odredbe ugovora nišetne, a pritom se pozvao na učinke presude iz spora za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske kojom je potvrđena odluka prvostupanjskog trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev na utvrđenje da su banke, a to znači i pravni prednik tuženika u pojedinačnim utuženim razdobljima od 01. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i nišetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da su time postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne Novine broj 96/03) i to člancima 81., 82. i 90., a od 07. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne Novine broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

1.4. Zbog navedenih razloga podnositelj tužbe je tužbenim zahtjevom zahtijevao da sud presudom utvrdi da su nišetne odredbe članka 2. i djela članka 3. navedenog Ugovora o kreditu od 13. listopada 2005. te da je nišetna i odredba članka 2. navedenog Sporazuma uz osnovni ugovor o kreditu, a u kojoj je utvrđeno da ugovorne stranke prihvaćaju da na dan 30. rujna 2015. preplata iznosi 0,00 HRK.

1.5. Podnositelj tužbe je predložio Sudu da prihvati i kondemnatorni tužbeni zahtjev radi isplate novčanog iznosa koji će biti utvrđen nakon što tuženik dostavi izračun preplate na dan 30. rujna 2015. (po mjesecima) te i nakon što se provede financijsko-knjigovodstveno vještačenje, a jer je tužitelj ocijenio da je vještačenje moguće utvrditi da je zbog povećanja tečajnih razlika CHF za HRK tuženiku preplatio određeni novčani iznos i onda mu tuženik kao nepošteni stjecatelj treba isplatiti onaj novčani iznos koji će biti utvrđen vještačenjem.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivio u cijelosti i osnovu i visini tužbe i to zbog činjenice da je osporavao podnositelju tužbe potrošačko svojstvo i istovremeno navodeći da je na podnositelju tužbe teret dokaza da sporni ugovor o kreditu nije sklopio u poslovne već u privatne svrhe. Tuženik je istakao kako podnositelj tužbe nema pravni interes utvrđivati nišetnost pojedinih ugovornih odredbi jer su sporne ugovorne odredbe zamijenjene drugima i to s retroaktivnim učinkom, uslijed čega iste više ne proizvode pravne učinke, a kako su se kao ugovorne stranke sporazumjeli i oko visine novčanog iznosa tada tuženik ocjenjuje da je navede sporazum sklopljen na temelju odredbi Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne Novine broj: 102/15, na dalje: ZID ZPK/15) i navedeni Sporazum o konverziji ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su nišetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

2.1. Što se tiče kondemnatornog tužbenog zahtjeva tuženik je istakao da kondemnatorni tužbeni zahtjev ne može biti osnovan jer je u potpunosti konzumiran

prihvaćanjem izračuna konverzije i sklapanjem sporazuma uz osnovni ugovor o kreditu jer je iznos kojeg podnositelj tužbe potražuje u ovom sporu tuženik iskoristio prilikom izračuna konverzije i za taj iznos (kao i za sve iznose određene ZID ZPK/15 koje je tužitelj uplatio radi namirenja anuiteta u CHF) umanjio obveze po konvertiranom kreditu u EUR. Zbog navedenih razloga, a pozivajući se i na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, o tome da je ZID ZPK/15 bio predmetom ocjene u stalnosti i da je Ustavni sud Republike Hrvatske rješenjem broj: U-I-3685/2015 potvrdio sukladnost zakona s Ustavom Republike Hrvatske, a da je na taj način Ustavni sud Republike Hrvatske konačno riješio pitanje problematike valutne klauzule u CHF, tuženik je zaključio da u ovom parničnom postupku izvođenjem dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem na okolnosti da su sve uplate u kunama koje je tužitelj izvršio na ime otplate glavnice i kamate po ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, uključujući i ona plaćanja koja su posljedica povećanja tečaja CHF, iskorištena za zatvaranje obveza tužitelja po konvertiranom kreditu s valutnom klauzulom u EUR, sve sukladno aneksu uz Ugovor o kreditu i metodi određenoj ZID ZPK/15.

3. Očitujući se na odgovor na tužbu podnositelj tužbe je istakao da ima pravni interes dokazati da su ništetne odredbe dijela osnovnog Ugovora koji se odnosi na utvrđenje ništetnosti odredbe o valutnoj klauzuli jer da ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak ne može opstati zbog unaprijed rečenog stava Visokog trgovačkog suda i činjenice da tuženik kao kreditor njemu kao korisniku kredita nije u cijelosti pojasnio stvarne učinke ugovaranja valutne klauzule u valuti CHF. Podnositelj tužbe je zaključio da će se upravo predloženim financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem utvrditi da preplata zbog valutnih razlika postoji, a zbog čega će nakon izvođenja dokaza vještačenjem postaviti konačan službeni zahtjev.

4. Ponovo se očitujući o stavu podnositelja tužbe tuženik je istakao da podnositelj tužbe koji je istakao konverziju nema pravo na povrat više plaćenih iznosa po osnovi odredbe o načinu promjene kamatne stope koja je ugovorena (redovne) kamate iz kredita denominiranog u kunama u CHF, odnosno denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF zato što izračun konverzije kredita iz članka 19. c ZID ZPK/15 stavak 1. uključuje i te uplate. Tuženik je protiveći se tužbenom zahtjevu tužitelja u cijelosti zahtijevao od podnositelja tužbe troškove parničnog postupka.

5. Podnositelj tužne Anto Marić je preminuo 15. siječnja 2026. pa je sud rješenjem posl. broj: P-150/2023-15 od 24. ožujka 2026. utvrdio prekid postupka i istovremeno odlučio da se postupak nastavlja s Jelom Marić, suprugom podnositelja tužbe jer je ista njegov jedini zakonski nasljednik.

5.1. Rješenjem ovog suda posl. broj: P-150/2023-7 od 27. siječnja 2026. određeno je izvesti dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku Borisu Belunjaku, stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije radi utvrđenja stvarno isplaćenih iznosa na ime kamata te razlike između iznosa isplaćenih kamata i kamata koje podnositelj tužbe kao korisnik kredita bio dužan plaćati po početnoj kamatnoj stopi, kao i radi utvrđenja stvarno isplaćenog iznosa zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja tuženika kao kreditora za 1 CHF za kune u otplati anuiteta i to za razdoblje otplate kredita do provođenja konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR. Vještak je također bio u obvezi utvrditi jesu li sve uplate u kunama koje je

tužitelj izvršio na ime otplate glavnice i kamate po ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF od 13. listopada 2005, uključujući i ona plaćanja koja su posljedica povećanja tečaja CHF i povećanja kamatne stope, iskorišteni za zatvaranje obveza tužitelja po konvertiranom kreditu s valutnom klauzulom u EUR.

5.2. Imenovani vještak Boris Belunjak dostavio je po pozivu suda pisani nalaz i mišljenje i na temelju opsežne pisane dokumentacije utvrdio da je 02. kolovoza 2013. zbog kumuliranih neplaćenih obveza korisnika kredita prema kreditoru, prema zaduženim i obračunatim anuitetima u CHF po primijenjenim promjenjivim redovnim kamatnim stopama u otplati kredita i srednjem tečaju tuženika kao kreditora za CHF za kune, kreditor korisniku kredita kredit otkazao i preostala glavnica kredita u cijelosti je učinjena dospelom. Nakon otkaza kredita na dospelu neplaćenu glavnica kredita kreditor je obračunavao zateznu kamatu i knjižio uplate podnositelja tužbe za zateznu kamatu i glavnica kredita. Na dan 02. kolovoza 2013., nakon otkaza kredita iskazano je ukupno stanje dospjelih neplaćenih potraživanja kreditora prema tužitelju u iznosu od 28.644,04 CHF, a od toga za dospelu neplaćenu glavnica utvrđen je iznos od 28.105,97 CHF za redovnu kamatu utvrđen je iznos od 487,78 CHF i za zateznu kamatu 50,09 CHF. Imenovani vještak u zaključnom mišljenju utvrđuje, a temeljem izračuna u kojem je podloga dokumentacija u sudskom spisu, do otkaza kredita 02. kolovoza 2013. manje platio iznos od 10.758,71 HRK, a u odnosu na izračunate anuitete u CHF određene prema stvarno primijenjenim redovnim kamatnim stopama i srednjem tečaju Slavonske banke d.d. Osijek za CHF za kune na dan isplate kredita.

5.3. Vještačkom nalazu nisu prigovorili niti tužiteljica Jela Marić (dalje: tužiteljica), a niti tuženik. Tuženik je istakao kako je vještak utvrdio da nije utvrđena nikakva preplata na strani tužitelja. Naprotiv, naglasio je tuženik, vještak je utvrdio da je do otkaza ugovora o kreditu korisnik kredita platio manje za ukupno 10.758,71 HRK, odnosno 1.427,93 eura.

6. Na glavnoj raspravi održanoj 7. rujna 2026. sud je pročitao pisani nalaz i mišljene vještaka, a prethodno utvrdio uvide u osnovni ugovor o kreditu od 13. listopada 2005. i u sporazum uz osnovni ugovor o kreditu iz 28. travnja 2016. te je u svrhu dokazivanja saslušana tužiteljica Jela Marić. Na ročištu za glavnu raspravu tužiteljica je izjavila putem opunomoćenika da ostaje kod postavljenog tužbenog zahtjeva deklaratorne prirode, a povukla je dio tužbe koji se odnosi na kondemnatori dio tužbenog zahtjeva (koji nije svestrano određen po pravilima ZPP-a).

6.1. Kako opunomoćenik tuženika nije bio nazočan ročištu za glavnu raspravu, a sud mu je dostavio raspravni zapisnik od 07. rujna 2026., u podnesku od 11. rujna 2026. tuženikova dispozicija je sadržajno značila da se tuženik djelomično povlačenju tužbe u odnosu na kondemnatori dio ne protivi, ali predlaže da sud uz utvrđenje da je tužba djelomično povučena naloži tužiteljici da tuženiku naknadi razmjerni dio parničnog troška jer da se povlačenje tužbe smatra uspjehom tuženika.

6.2. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka, savjesnom analizom svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata čitavog dokaznog postupka sud je utvrdio da je deklaratori dio tužbenog zahtjeva osnovan, a onaj dio tužbenog zahtjeva na utvrđenje da je ništetna odredba sporazuma iz članka 2. kojom

je suglasno utvrđeno da preplata na dan 30. rujna 2015. iznosi 0,00 HRK nije osnovan.

6.3. Naime, ocjena je ovog suda da tužitelj ima pravni interes pozivati se na učinke presude iz spora za zaštitu kolektivnih interesa za zaštitu potrošača iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. kojom je potvrđena odluka prvostupanjskog Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj. P-1401/2012 od 04. srpnja 2013. kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev na utvrđenje da su banke, a to znači i pravni prednik ovdje tuženika, od 01. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak, pa su time tužene banke postupale suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača. Treba istaći da glede postojanja odnosno nepostojanja interesa za zahtjeve da se utvrde ništetnim pojedine odredbe ugovora o kreditu vezanih uz CHF, o tome izjasnio Vrhovni sud Republike Hrvatske kada je istakao da bez obzira na sklapanje dodatka ugovora o kreditu tužitelji imaju pravni interes i ovlašteni su tražiti ništetnost pojedinih ugovornih odredbi, kako bi na temelju toga mogli ostvariti neka eventualna prava koja im pripadaju, uglavnom je riječ o kondemnatornim novčanim zahtjevom.

6.4. Zbog iznesenih razloga valjalo je djelomično prihvatiti tužbeni zahtjev tužiteljice na utvrđenje, a djelomično ga odbiti jer je na temelju rečenog sporazuma utvrđeno kako preplate po osnovi tečajnih razlika nije bilo. Naprotiv, vještačenjem je utvrđeno da je na dan otkaza ugovora o kreditu podnositelj tužbe tuženiku na dan 02. kolovoza 2013. dugovao iznos od 10.758,71 kunu / 1.427,93 eura, a što znači da je navedena odredba sporazuma pravno valjano utvrđena i zbog toga je taj dio tužbenog zahtjeva odbijen.

6.5. O povlačenju tužbe sud je odlučio na temelju članka 193. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 - u daljnjem tekstu: ZPP), a jer se tuženik nije protivio povlačenju kondemnatornog dijela tužbenog zahtjeva.

7. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 4. ZPP-a, a jer je tužiteljica djelomično uspjela službenim zahtjevom i onda je ocjena ovog suda da zbog činjenice djelomičnog uspjeha u parnici i djelomičnog povlačenja tužbe tuženik treba tužiteljici naknaditi samo onaj nužan trošak koji se odnosi na plaćanje troškova vještačenja u iznosu od 398,17 eura.

8. Zbog iznesenih razloga, odlučeno je kao u izreci presude.

U Požegi, 8. listopada 2026.

Sudac:
Ljubomir Mirković

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba. Podnosi se ovome sudu pismeno u roku od 15 dana od dana primitka presude. O žalbi odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Odvjetnik Velimir Galić, Dragutina Lermana 6, Požega
2. OD Kožul i Petrinović, Radnička cesta 47, Zagreb

Broj zapisa: **9-3088e-5dcb2**

Kontrolni broj: **09fcd-9b281-a05bf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.